

[Gert Petersen]

afgiftsforhøjelsen, selv om det hjælper noget, at de tanker om en øget varmestøtte, vi førte frem, er overtaget af regeringen, og at boligministeren efter vores råd vil fremsætte forslag, der sikrer, at private udlejningsboliger kan blive isoleret, såfremt lejerne ønsker det.

Meget betænkelige er vi ved nogle af de såkaldte giftskatter, især på øl og tobak. Man skal holde op med hykleriet, for vi ved jo alle sammen, at meningen med disse afgifter aldeles ikke er at tjene sundhedsformål. De skal alene skaffe penge til statskassen rent ud sagt ved at fordyre nogle fornøjelser for de dårligst stillede, mens velhaverne ikke mærker fordyrelsen. Derfor foreslog vi under drøftelser med regeringen, at en del af afgiftspakken skulle erstattes af en særskat på store indtægter for derigennem at få en rimelig social byrdefordeling. En bedre byrdefordeling kunne også sikres ved, at fødevarer blev helt eller delvis fritaget fra moms, mens andre varer blev belagt med en tilsvarende højere moms. Begge forslag blev afvist, officielt fordi de ikke kunne samle flertal, sagde man til os – med venlig hilsen til det radikale venstre – men reelt måske, fordi regeringen ikke selv brød sig om dem. Socialdemokratiet foretrækker at køre videre med visse afgifter, som arbejderbevægelsen ærlig talt oprindelig og med rette var imod. Og ikke nok med det: nu vil man oven i købet have dem pristalsreguleret, vel for at få dem væk fra folketingsets indflydelse. Det er vi imod.

Derudover er socialistisk folkeparti indstillet på at udvide forhandlingsvilje også vedrørende de elementer, vi under andre forhold er imod. For os er den samlede effekt af hele komplekset afgørende, og det vejer tungt, at der faktisk er tale om en prioritering af beskæftigelse og uddannelse baseret på en øget offentlig indsats og uden nogen finanspolitisk stramning. Det peger i den af SF ønskede retning, selv om man endnu langtfra går så langt, som vi tilstræber, og selv om man ikke under alle omstændigheder har fulgt de modeller, vi kunne have ønsket opstillet. Det indgår også i vores helhedsvurdering, at der nu tegner sig visse positive perspektiver med hensyn til en landbrugsreform og en skattereform, som, hvis de gennemføres, vil give den indeksfinansieringsreform, vi har været med til at gennemføre, den styrke, den mangler i dag.

Vi erkender, at vi har med et folketing at gøre, hvor borgerlige partier har flertal. Allerede af den grund kan vi selvsagt ikke få vores ideale fordringer opfyldt. Derfor er vi indstillet på at forhandle om finansieringsplanen med inddragelse af martspakken og på baggrund af den samlede beskæftigelsesindsats siden valget. Det er mit håb, at resultatet af disse forhandlinger bliver positivt. Man må ikke forveksle vores forhandlingsvilje med en blanko-check. Således er der f. eks. en uspecificeret landbrugspost på regningen. Vi er enige i, at der er behov for støtte til den kriseramte del af landbruget, men vi vil have indflydelse på, hvordan det gøres, og vi vil have sikkerhed for, at støtten ikke kapitaliseres. Derfor er en principiel enighed her og nu om en senere indførelse af en løbende værdistigningsafgift en forudsætning for SFs medvirken.

Endvidere er der løntrykkercirkulæret, som er et stykke indkomstpolitik. Der må findes veje til afvikling af denne indkomstpolitik. Hvad EFG-praktikpladserne angår, må det sikres, at det nødvendige antal EFG-praktikpladser kommer til at stå til rådighed, og hvis det ikke kan lade sig gøre med de midler, der nu er foreslået, så må der være enighed om at tage andre midler i anvendelse. Den sociale byrdefordeling i afgiftspakken er endnu ikke tilfredsstillende. Vi mener, at de sociale kompensationer må forbedres.

Endelig må det antal arbejdspladser, afgiftspakken koster – og den koster arbejdspladser, selv om jeg nok vil mene, at Industrirådets vurdering er ud i den blå luft – erstattes af mindst lige så mange nye. I den forbindelse er jeg glad for, at regeringen efter vores råd har knyttet 2 beskæftigelsesfremmende forslag til pakken, nemlig om en betydelig øget støtte til vedvarende energi og med et 30 pct.s tilskud til kommunerne til energibesparende foranstaltninger. Jeg tvivler dog på, at det er tilstrækkeligt. Det må vi forhandle videre om.

Under alle omstændigheder vil SFs stillingtagen afhænge af den helhed, der kommer ud af de nærmeste dages arbejde. I den forbindelse vil jeg godt medgive, at skal der gennemføres noget, så må vi – det må SF også – tage hensyn til det beklagelige forhold, at der er et borgerligt flertal her i folketinget. Men når jeg har sagt det, så vil jeg godt tilføje, at det ikke betyder, at vi kan